

pentru că avem conștiința stării noastre de păcătoși: avem datorii față de Dumnezeu și față de oameni, fiii Săi, și nu suntem în stare să le plătim. Un părinte din vechime spunea că omul se simte iertat atunci când nu mai face păcatul, când simte puterea pe care i-o dă Dumnezeu de a nu mai păcătui. Iertarea nu este o achitare; e puterea lui Dumnezeu pe care omul o simte venind în el. O dată ce ne-am mărturisit păcatul și am primit iertarea lui Dumnezeu prin preot, ne vine adeseori să spunem: acum mă simt bine, simt puterea lui Dumnezeu în mine; simt că El se bucură de mine.

Când încetez să mai judec pe vreun om, când îl iert, acesta începe

să-mi devină simpatic. Relația mea cu el se schimbă. Același lucru se întâmplă atunci când mă iartă Dumnezeu. Sfântul Chiril al Alexandriei spunea adeseori că Dumnezeu ne privește ca pe fiii Săi. Vede pe fața Fiului Său, fețele noastre. De aceea, spune el, trebuie să ne rugăm lui Iisus, să ne unim cu Iisus, să ajungem într-o dispoziție de jertfă, de oferire de noi înșine în fața Tatălui. Atunci vom simți iubirea Tatălui. Iertarea este un act de iubire. Dacă îl iert pe cineva, încep să-l iubesc.

Sursa: **Dumitru Stăniloae, Marc-Antoine Costa de Beauregard, Mica dogmatică vorbită, dialoguri la Cernica**, Editura Deisis

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 7 octombrie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 11 octombrie	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 12 octombrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Galateni 2, 16-20; Ap. Tit 3, 8-15; Ev. Luca 8, 5-15; Ev. Ioan 17, 1-13; glas 1, voscr. 7 → Duminica a 21-a după Rusalii (Pilda semănătorului - a Sfinților Părinți de la Sinodul al VII-lea Ecumenic) → Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic → Sfântul Ierarh Cosma, episcopul Maiumei

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Dacă vrei să cunoști pe Domnul, smerește-te până la sfârșit, fii ascultător și înfrânat în toate, iubește adevărul și negreșit Domnul îți va da să-L cunoști prin Duhul Sfânt.”

– Sfântul Siluan Athonitul

Nr. 586 / 5 octombrie 2025

CUM SĂ NE IUBIM VRĂJMAȘII?

Sufletul nu poate avea pace dacă nu se va ruga pentru vrăjmași. Sufletul învățat să se roage de harul lui Dumnezeu iubește și-i este milă de fiecă făptură și mai cu seamă de om, pentru care Domnul a pătimat pe cruce, și a suferit cu sufletul pentru noi toți. Domnul m-a învățat să iubesc pe vrăjmași. Fără harul lui Dumnezeu nu putem iubi pe vrăjmași, dar Duhul Sfânt ne învață iubirea, și atunci ne va fi milă chiar și de demoni, pentru că s-au dezlipit de bine și au pierdut smerenia și iubirea de Dumnezeu.

Vă rog, fraților, faceți o încercare. Dacă cineva vă ocărăște sau vă disprețuiește sau smulge ce e al vostru, sau prigonește Biserica, rugați pe Domnul zicând: «Doamne, noi toți suntem făpturile Tale. Ai milă de robii Tăi și întoarce-i spre pocăință!». Și atunci vei purta în chip simțit harul în sufletul tău. La început silește inima ta să iubească

SFÂNTUL
SILUAN ATHONITUL

† 24 SEPTEMBRIE
1866 – 1938

pe vrăjmași, și Domnul, văzând dorința ta cea bună, te va ajuta în toate, și experiența însăși te va povățui. Dar cine gândește rău de vrăjmași, acela n-are în el iubirea lui Dumnezeu și nu-L cunoaște pe Dumnezeu.

Dacă te vei ruga pentru vrăjmași, va veni la tine pacea; iar când vei iubi pe vrăjmași, să știi că un mare har al lui Dumnezeu viază întru tine; nu zic că este deja un har desăvârșit, dar e de ajuns pentru mântuire. Dacă însă îi ocărăști pe vrăjmașii tăi, aceasta înseamnă că un duh rău viază întru tine și aduce gânduri rele în inima ta; pentru că așa cum a spus Domnul, *din inima omului ies gândurile bune și gândurile rele* [Mt 15,19].

Omul bun gândește: «Tot cel ce rățăcește de la adevăr pierе» și, de aceea, îi este milă de el. Dar cine n-a învățat de la Duhul Sfânt să iubească, acela nu se va ruga pentru vrăjmași. Cine a învățat de la Duhul Sfânt să iubească, acela se întristează toată viața pentru oamenii care nu se mântuiesc și varsă multe lacrimi pentru popor, și harul lui Dumnezeu îi dă puterea de a iubi pe vrăjmași.

Dacă nu-i iubești, măcar nu-i ponegri și nu-i înjură; și acesta va fi un lucru bun. Dar dacă cineva îi blestemă și-i înjură, e limpede că un duh rău viază în el și, dacă nu se pocăiește, va merge după moarte acolo unde sălășluiesc duhurile cele rele. Să izbăvească Domnul orice suflet de o asemenea nenorocire!

Înțelegeți! E atât de simplu. Sunt vrednici de milă oamenii care nu cunosc pe Dumnezeu sau care se împotrivesc Lui. Inima mea suferă pentru ei și lacrimi curg din ochii mei. Pentru noi și raiul și chinurile sunt limpezi: le cunoaștem prin Duhul Sfânt. Aceasta a spus-o și Domnul: *Impărăția lui Dumnezeu e înăuntrul vostru* [Lc. 17, 22]! Așa că încă de aici începe viața veșnică; și chinurile veșnice încep și ele tot încă de aici.

Pentru mândrie se pierde harul și, împreună cu el și iubirea de Dumnezeu și îndrăzneala în rugăciune; și atunci sufletul e chinuit de gândurile cele rele și nu înțelege că trebuie să se smerească și trebuie să iubească pe vrăjmași, fiindcă altfel nu poate să placă lui Dumnezeu.

Tu zici: «Vrăjmașii prigonesc Sfânta noastră Biserică. Cum îi voi iubi oare?». Dar la aceasta eu îți voi spune: Sufletul tău sărman n-a cunoscut pe Dumnezeu, n-a cunoscut cât de mult ne iubește și cu cât dor așteaptă ca toți oamenii să se pocăiască și să se mântuiască. Domnul e iubire și El a dat pe pământ pe Duhul Sfânt Care învață sufletul să iubească pe vrăjmași și să se roage pentru ei, ca ei să se mântuiască. Aceasta și este iubirea. Dar dacă îi judecăm după fapte, merită să fie pedepsiți.

Slavă Domnului că ne iubește atât de mult, ne iartă păcatele și prin Duhul Sfânt ne descoperă tainele Lui.

Domnul ne-a dat porunca: *iubiți pe vrăjmașii voștri* [Mt 5, 44]. Dar cum să-i iubim când ei ne fac rău? Sau cum să-i iubim pe cei ce prigonesc Sfânta Biserică?

Când Domnul mergea spre Ierusalim și samarinenii n-au vrut să-L primească, Ioan Teologul și Iacob erau gata să facă să se pogoare foc din cer și să-i nimicească pentru aceasta; dar Domnul le-a spus cu milă: *N-am venit să pierd, ci să mântui* [Lc. 9, 54-56]. Așa și noi trebuie să avem un singur gând: ca toți să se mântuiască. Sufletul să aibă milă de vrăjmași și să se roage pentru ei, pentru că au rățacit de la adevăr și merg în iad. Aceasta e iubirea față de vrăjmași. Atunci când Iuda se gândea să vândă pe Domnul, Domnul i-a răspuns cu milă [Mt. 26, 50]; tot așa și noi trebuie să fim cu milă față de cei ce se rățăcesc și se pierd, și atunci ne vom mântui prin milostivirea lui Dumnezeu.

Sunt oameni care doresc vrăjmașilor lor sau dușmanilor Bisericii pierire și chinuri în focul iadului. Ei gândesc așa pentru că n-au învățat de la Duhul Sfânt iubirea lui Dumnezeu, căci cel ce a învățat aceasta va varsa lacrimi pentru întreaga lume.

Tu zici: «Cutare e un criminal și e bine să ardă în focul iadului». Dar te întreb: Dacă Dumnezeu ți-ar da un loc bun în rai și de acolo ai vedea arzând în foc pe cel căruia i-ai dorit chinurile iadului, nu-ți va fi milă de el, oricine ar fi, chiar dacă e un dușman al Bisericii?

Sau vei avea și tu o inimă de fier? Dar în rai nu e nevoie de fier. Acolo e nevoie de smerenie și de iubirea lui Hristos, care are grija de toți.

Sursa: **Sfântul Siluan Athonitul, Între Iadul deznădejzii și raiul smereniei**, Editura Deisis, Sibiu 2000

SFÂNTUL DUMITRU STĂNILOAE

† 4 OCTOMBRIE
1903 – 1993

CÂND IERT, ÎNCEP SĂ IUBESC

Iertarea este legată de înțelegerea slăbiciunii celuilalt și a propriei noastre slăbiciuni, de nevoia pe care o avem de celălalt. De ce să nu-l iert pe celălalt, când eu însumi mă simt plin de păcate? Care om poate spune că a făcut tot ce putea pentru ceilalți?

Deși știi că cineva este bolnav, din comoditate personală spun că sunt obosit. Predic tot timpul pentru că nu-mi împlinesc toate datoritiile față de ceilalți. Nu fac poate rău, dar nu fac nici bine. Iar aceasta înseamnă a-i lăsa pe ceilalți în singurătatea și neputința lor. Se întâmplă atât de des ca cineva să simtă nevoia de a fi încurajat, ajutat, mângâiat; și nu o fac; sunt mereu păcătos. Atunci de ce să nu iert celorlalți; de ce să pretind altora mai mult decât pot să dau eu însumi?

Venim la biserică ca să cerem iertarea păcatelor noastre. Avem nevoie de iertarea lui Dumnezeu